

Müslüman Güvenilir İnsandır

Gönderen Kadir Hatipoglu - Ekim 24 2013 20:02:15

MÜSLÜMAN GÜVENİLİR İNSANDIR

فَاسْتَقِمْ
كَمَا
أُمِرْتَ
وَمَن تَابَ
مَعَكَ وَلاَ
تَطْغَوْاْ
إِنَّهُ
بِمَا
تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ Öyelleyse emrolunduğun gibi
doğru ol; seninle beraber tevbe edenler de (doğru olsunlar), aşırı gitmeyiniz! Zira O, yaptıklarınızı
görmektedir. (Hud, 11/112) &nbs; Güvenilir Olmak Ne Demektir? Kendisine
yüklenilen sorumluluk ve emanetleri yerine getirip koruyan, ihanet etmeyen, ahdine vefa
gösteren, sözü özü bir ve dosdoğru olan, kimseye zararı
dokunmayan, başkalarına güven veren kimse demektir. Günümüz
dünyasında insanlar, çıkar ve menfaate dayalı, sadece kendini düşünen
bencil bir insan tipini benimsiyor. Tabiki böyle bir insanı İslam istemez. İslam insana ve
insan ilişkilerine büyük önem verir. Zaten İslam dini de insanların hem bu
dünyada hem de ahirette mutlu olmaları için gelmiştir. Bunun için İslam&nbs;
insanların adalet, barış ve mutluluğuna yönelik prensipler getirmiştir. İnsan için
vazgeçilmez değerlerden birisi de güvenilirliktir. İnsan güvenilirliği kadar itibar
görür. Güvenilmeyen insanlar toplum tarafından dışlanılırlar. Güvenin
kendine güvenmek, başkalarına güvenmek ve güvenilir olmak şeklinde ifade
edebileceğimiz üç boyutu vardır. Bu üç boyut bağıntılıdır ve birbirlerini
etkiler. Üç boyutun bir arada ve dengeli olması gereklidir. Kendine güveni olmayan
bir insan çoğu kez başkalarına da güvenmez ve başkalarından da kendisine
güvenmelerini beklemez. Bu nedenle, güvenilir olmak gibi bir endişesi de yoktur.
Bütün bunlardan öte, eğer bir insanın güvene dayalı ilişkiler kurma isteği
ve ihtiyacı varsa her şeyden önce güvenilir bir insan olması gerektiğini bilmesi gereklidir.
Sözü ve özü bir, söyelediğini yapan ve yaptığıni söyelen bir kişi
olmak, ilişkilerinde adil ve tutarlı davranış yapmak ve bütün bunları sürekli yapmak
güvenilirliğini sağlayacaktır. Güvenilir bir kişi olmak, insanın yaşamda kazanabileceği
en önemli ve üstün özelliklerden biridir. Hz. Muhammed’in
“Muhammedül- Emin” Oluşu Hiç şüphe yok ki bir
müslümanın en belirgin özelliği güvenilir ve dürüst olmasıdır.
Çünkü Peygamberimiz ve bütün peygamberler bu
özellikleriyle tanınırlar. Hatta peygamberlerde bulunması gerekliliği sifatlardan birisi
dürüst, diğer de güvenilir olmaktadır. Peygamberler gönderildikleri
toplumlara önce bu özelliklerini hatırlatarak:
إِنِّي
لَكُمْ
رَسُولٌ
أَمِينٌ "Haberiniz olsun ki ben size
gönderilmiş güvenilir bir peygamberim" (Şuara, 26/107, 125, 143, 162, 178)

demişlerdir. Peygamberlerin, "Ben üvenilir bir peygamberim" demeleri özden ibaret değildi. Gerçekten onlar her yönü ile üvenilir kimselerdi. Onların hayatları incelendiği zaman bu husus örülecektir. İslâmiyet'in kısa zamanda ve hızla yayılmış olması, şüphe yok ki, onu tebliğ eden peygamberin yüksek ahlakı ve dürüstlüğü ile ilgilidir. İnsanlar onun dürüstlüğüne ve üvenilir olduğuna inanmasalardı, inançlardan, adet ve geleneklerinden vazgeçerek ona inanır ve etrafında toplantılar miydi? Yüce Allah, Peygamberlerini üvenilir kişilerden seçmiş ve önderildikleri toplumlar tarafından da, emin kişiler olarak tanınmışlardır. Nitekim Mekkeliler, Peygamberimiz (s.a.v)’e, daha peygamber olmadan önce , “el-Emin “ sıfatını vermişlerdi. Hz. Peygamber, Hz. Hatice ile Peygamberliğinden uzun bir zaman önce evlenmiş ve onunla yirmi beş sene yaşamıştır. Kendisine ilk vahiy geldiği zaman, Hz. Hatice O’na fevkalade bir destek verdi, O’nu rahatlattı, müjdeledi. Hz. Hatice O’na şöyile diyordu: "Müjdeler olsun, sen sözün doğrusunu söyersin, emânete riayet edersin, akrabanla ilgilenirsın, güzeli ve iyi ahlâklısın. Sebat et. Vallahi ben, senin, bu ümmetin Peygamberi olacağını umarım. Hiç korkma! Allah seni hiçbir zaman utandırmaz, üzüntüye uğratmaz. Çünkü sen akrabana bakarsın, işini görmekten âciz olanların yükünü taşırsın. Yoksula, kimsenin veremediğini verir, kazandıramadığını kazandırırsın, misafirleri ağırlarsın, uğradıkları musibet ve felâketlerde halka yardım edersin." (Hüseyin ALGÜL, Âlem'lere Rahmet Hz. Muhammed, T.D.V. Yayınu, Ankara 1994, s. 29.)

وَأَنذِرْ
عَشِيرَتَكَ
الْأَقْرَبِينَ "Önce en yakın akrabani (Allah’ın azabıyla) korkut"(Şuarâ, 26/214.) anlamındaki âyet-i celile inince Hz. Peygamber Safâ Tepesine çıkarak: -"Ey Kureş topluluğu, size şu dağın eteğinde veya şu vadide düşman süvarisi var. Üzerinize baskın yapacak desem, bana inanır misiniz?"” Diye sordu. Hepsi bir ağızdan; -"Evet inanız, çünkü şimdkiye kadar senden hiç yalan duymadık, sen yalan söyemezsin..." dediler. O zaman Hz. Peygamber ; -"O halde ben size, önümüzde şiddetli bir azâb günü bulduğunu, Allah’a inanıp, O’na kulluk etmeyenlerin bu büyük azâba uğrayacaklarını haber veriyorum. Yemin ederim ki, Allah’tan başka ibadete layık tanrı yoktur. Ben de Allah’ın size ve bütün insanlara gönderdiği Peygamberiyim." (İrfan YÜCEL, Peygamberimizin Hayatı, D.İ.B. Yayıncı, Ankara 1998, .., 54.) Hz. Peygamber, Mekke’de en güvenilir kimse olduğu için, bütün Mekkeliler en değerli şeylerini O’na emanet ederlerdi. Bu güvenirliği yüzünden O’na "Muhammed’ül Emin" diyorlardı. Kendisine Medine’ye hicret izni verilince, Hz. Ali’yi çağırda O’na: "Ben Medine’ye gidiyorum. Sen bu gece benim yatağında yat, hırkamı üstüne ört. Müşrikler beni yatiyor sansınlar, onlara bir şey sezdirmeye. Sabahleyin şu emanetleri sahiplerine ver..."(a.g.e, s. 91, 92.). Görüldüğü gibi O, kendisinin canına kastedenlerin emanetlerine bile hıyanet etmemiştir. Hz. Peygamber’in, Peygamberliğini duyan komşu ülkelerin başkanları, karşılaşlıklarla her Mekke’liden onun hakkında bilgi alıyorlardı. İşte Bizans İmparatoru Hirakl, ticaret için Şâm’a gelmiş olan Ebû Süfyan’ı kabul ederek ona Peygamberimizle ilgili bazı sorular sormuştur. Bu sorulardan birisi şöyel idi: -"Peygamberlik

iddiasında bulunan bu zâtın bundan önce hiç yalan söylediğini duyduınız mu?" Henüz Müslümanlığı kabul etmemiş olan Ebû Süfyan: -"Asla, yalan söylediğini hiç duymadık" diye cevap vermiştir.(Buhâri, Bedü’l-Vahy, 1) Müslüman Güvenilir İnsandır

عَنْ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ
عَمْرٍو
رَضِيَ
اللَّهُ
عَنْهُمَا
عَنْ
النَّبِيِّ
صَلَّى
اللَّهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
قَالَ
الْمُسْلِمُِ
مَنْ سَلِمَ
الْمُسْلِمُِ
نَ مِنْ
لِسَانِهِ
وَيَدِهِ Müslüman elinden
ve dilinden diğer Müslümanların güvende olduğu kimsedir. (Buhari, İman, 1)
لَا يُؤْمِنُ
أَحَدُكُمْ
حَتَّى
يُحِبَّ
لِأَخِيهِ
مَا يُحِبُّ
لِنَفْسِهِ "Sizden
biriniz nefsi için sevdığını mü'min kardeşi için de sevmedikçe
gerçek mü'min olamaz." (Buhari, İman, 12) عَنْ
سُفْيَانَ
بْنِ عَبْدِ
اللَّهِ
الثَّقَفِىِّ
قَوْلاً لاَ
أَسْأَلُ
عَنْهُ
أَحَدًا
بَعْدَكَ -
وَفِى

حَدِيثِ
أَبِى
أُسَامَةَ
غَيْرَكَ -
قَالَ « قُلْ
آمَنْتُ
بِاللَّهِ
فَاسْتَقِمْ
». Süfyan es-Sekafiden: Ey Allah'ın Rasülü İslâm'da bana (yapacağım,
yapıp da kurtuluşa ereceğim) ondan başka da sizden bir şey sorup istemeyeceğim bir söz
söyile dedim. O da ; " Allah'a inandım de dosdoğru ol" buyurdu. (Müslim, İman, 13, 62;
Müsned, III/413) “Mürsquo;min”, Yüce Allah’ın varlığına
ve birliğine inanan anlamına geldiği gibi, başkalarına güven veren ve güvenilen kişi
anlamını da taşır. Öyile ise mümin, ahdine vefalı, anlaşmalarına sadık,
sözü özü bir, dostluğuna güvenilen bir insandır. Hz. Peygamber,
iman ile güvenilir kimse olmak arasında sıkı bir bağ bulunduğu bildirmiştir. Bu hususla
ilgili olarak şöyile buyurmuştur: ”Kişinin kalbinde iman ve küfür bir arada
bulunmaz. Güvenilirlik ve hainlik de bir arada olmaz. (İbn Hanbel, II, 349)
&nbs; “Mürsquo;min, insanların kendisine güvendiği kimsedir.
Müslüman, dilinden ve elinden Müslümanların salim olduğu kişidir. Nefsim
kudret elinde bulunan Allah’a andolsun ki, kötülüklerinden komşusunun
emin olmadığı kimse cennete giremez. (İbn Hanbel, III, 54) İslâm dini, insanların
birbiriyle ilişkilerine büyük önem vermiştir. Müslümanların
ilişkilerinde samimiyet, güvenilirlilik, tevazu, sadelik, nezaket, sevgi ve saygı esastır.
Müslümanlıkta insanların güvenini kazanmak ve dürüst olmak,
güzel ahlakın bir özelliğidir. Bir kişinin karşısındaki bir insana güvenmesi, onun
da bu güvene layık olması; elbetteki çok önemlidir. güvenilmeyen
insanlardan oluşan toplumların maddi ve manevi alanda ilerlemeleri mümkün değildir.
Günlük hayatımızda güvenilir olmak son derece önemlidir. Amir
memuruna, memur amirine, işçi işverenine, müşteri satıcısına, kişi dostuna
güvenmezse böyile bir toplumda mutluluktan bahsedilemez. Müslüman,
aynı zamanda dürüst, güvenilir ve başkalarına zarar vermeyen insandır. Birbirine
güvenmeyen fertlerden oluşan bir toplum geleceğinden emin olamaz. Verdiği sözde
durmamak, insanın kıymetini ayaklar altına alacak derecede bir noksantıktır. Güven
duygusu toplumda tuğlaları birbirine kenetleyen harç gibidir. Harç olmazsa duvar her
an yıkılabilir, güven duygusu olmayan toplumda birlik ve beraberlikten, huzur ve mutluluktan
söz edilemez. Söyediği yalanlarla halkı aldatan, yaptığı hile ve desiselerle insanları
kandırarak çıkar sağlayan kişi, içinde yaşadığı topluma en büyük
kötülüğü yapmış ve büyük bir günah işlemiş olur,
Güvenilir müslüman olmanın temeli, her türlü şüpheden uzak
olarak Allah’a iman etmek, emirlerini tutmak, yasaklarından kaçinmak mal ve
mülkün Allah’a ait olduğunu bilmek onun kudreti önünde eğilmek ve
ölümden sonra O’nun huzurunda hesap verileceğine inanmak böyilece,
herkese iyilik yapmak, kötülüklerden uzaklaşmak, başkalarına zarar vermekten,
kaçinmaktır. &nbs; Güvenilirliği Bozucu Bazı Davranışlar 1
&nbs; &nbs; &nbs; Münafıklık İnanç ve davranışlarında olmak üzere
insanlar iki tür münafıklık içerisinde bulunabilir. İnanmadığı halde insanlara
karşı diliyle inandığını söyleyen, bu şekliyle münafık kişi kalben iman etmediği

içinde kafirdir. Sadece gümüşte mandır. Diğer eşidi de geridekten iman ettiği halde iğizler ve menfaat içinde sızdır. Aşağıdaki Hadis-i Şerifte bu durumu ifade ediyor:

عَنْ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ
عَمْرٍو
قَالَ قَالَ
رَسُولُ
اللَّهِ (صعم))
أَرْبَعٌ
مَنْ كُنَّ
فِيهِ كَانَ
مُنَافِقًا
خَالِصًا
وَمَنْ
كَانَتْ
فِيهِ
خَلَّةٌ
مِنْهُنَّ
كَانَتْ
فِيهِ
خَلَّةٌ مِنْ
نِفَاقٍ
حَتَّى
يَدَعَهَا
إِذَا
حَدَّثَ
كَذَبَ
وَإِذَا
عَاهَدَ
غَدَرَ
وَإِذَا
وَعَدَ
أَخْلَفَ
وَإِذَا
خَاصَمَ "Dürt huy vardır ki, bunlar kimde bulunursa, o kimse katıksız nafık olur. Kimde bunlardan bir şey bulunursa -onu bırakıncaya kadar- kendisinde nifaktan bir haslet var demektir. (bunlar:) Konuştu mu yalanlığı, sızı verirse sızı zannede durmaz. Vaat ederse vadinden döner, bir dava ve duruşma esnasında haktan ayrılır." (Müslim, İman, 25)
عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ
أَنَّ
رَسُولَ
اللَّهِ (صعم))
قَالَ آيَةُ
الْمُنَافِقِ
ثَلَاثٌ

إِذَا
حَدَّثَ
كَذَبَ
وَإِذَا
وَعَدَ
أَخْلَفَ
وَإِذَا
اؤْتُمِنَ
خَانَ Hz. Peygamber (s.a.v): “Muuml;nafığın belirtisi
üçtür: Konuştuğunda yalan söyler. Söz verdiğinde
sözünden döner. Kendisine güvenildiğinde hıyanetlik yapar”
(Müslim, İman, 26) Münafıklar, insanların en güvensizi ve en tehlikelisidir.
a- Yalan Söylemek Sözün gerçeğe uymaması halidir. Kusurların ve
suçların en çirkinidir. Günahların ve kötülüklerin kaynağı,
kötü namın ve ahlaki düşkünlüğün sebebidir. Yüce Allah
şöyile buyuruyor: إِنَّ لَا
يَهْدِي مَنْ
هُوَ
مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ Şüphesiz Allah, haddi
aşan, yalancı kimseyi doğru yola eriştirmez. (Mü'min, 40/28)
وَيْلٌ
لِّكُلِّ
أَفَّاكٍ
أَثِيمٍ Vay haline, her yalancı ve
günahkâr kişinin! (Casiye, 45/7) Hz. Peygamber’in şu hadisi, yalancılık
konusundaki tavrını açıkça ortaya koyar: Rasûl-i Ekrem; “Size
günahların en büyüğünü haber vereyim mi?” diye sorunca, biz
de: "Haber ver, ey Allah’ın Rasûlü" dedik. Bunun üzerine Hz. Peygamber
şöyile buyurdu: “Günahların en büyüğü, Allah’a ortak
koşmak, anne-babaya âsi olmaktadır.” Buraya kadar söyulediklerini yaslanmış bir
şekilde söyemiş olan Hz. Peygamber oturdu ve şöyile devam etti: "Özellilik
yalan konuşmamaya, yalan yere şâhitlik etmemeye dikkat ediniz." Yalancılık ve yalancı
şâhitlik yapmaktan sakınmak üzerinde o kadar ısrarla durdu ki,
sözünü hiç kesmeyeceğini zannettik."(Müslim, İman, 87) Yalan
ateşe götür: عن
اِبْنِ مسعود)
رع (:قَالَ
رَسُولُ
للّهِ)صعم(:
 إِنَّ
الصِّدْقَ
يَهْدِي
إِلَى
الْبِرِّ،
وَإِنَّ
الْبِرَّ

يَهْدِي
 إِلَى
 الْجَنَّةِ،
 وَإِنَّ
 الرَّجُلُ
 لَيَصْدُقُ،
 وَيَتَحَرَّى
 الصِّدْقَ
 حَتَّى
 يُكْتَبَ
 عِنْدَ
 اللّهِ
 صِدِّيقَا،
 وَإِنَّ
 الْكَذِبَ
 يَهْدِي
 إِلَى
 النَّارِ،
 وَإِنَّ
 الْفُجُورِ،
 وَإِنَّ
 الْفُجُورِ
 يَهْدِي
 إِلَى
 النَّارِ،
 وَإِنَّ
 الرَّجُلُ
 لَيَكْذِبَ
 وَيَتَحَرَّى
 الْكَذِبَ
 حَتَّى
 يُكْتَبَ
 عِنْدَ
 اللّهِ
 كَذَّابَا. İbnu Mes'ud (r.a) anlatıyor: "Rasulullah (a.s) buyurdular ki: "Sıdk insanı birr'e (Allah'ı razı, edecek iyiliğe) götürür, birr de cennete götürür. Kişi, doğru söyler ve doğruya arar da sonunda Allah'ın indinde sıddîk (doğru sözü) diye kaydedilir. Yalan da kişiyi haddi aşmaya götürür. Haddi aşmak da ateşe götürür. Kişi yalan söyler ve yalayı araştırır da sonunda Allah'ın indinde yalancı diye kaydedilir." [Buharî, Edeb 69; Müslim, Birr 102, 103, (2606, 2607); Muvatta, Kelam 16, (2, 989); Ebu Dâvud, Edeb 88, (4989); Tirmizî, Birr 46, (1972).] b-Sözünde Durmama Yukarıdaki hadiste de belirtildiği üzere verilen sözde durmama münafıklığa götürür. Yapamayacağımız şeyler için söz vermemeliyiz. Aksi halde “güvenilirliliğimiz” zedelenir. Öncelikle müslüman kişi Allah’a verdiği sözlere sahip çikmalıdır. Bu kelime-i şehadetin bir gereğidir. مِنَ
الْمُؤْمِنِِينَ رِجَالٌ
صَدَقُوا مَا

عَاهَدُوا
اللَّهَ
عَلَيْهِ
فَمِنْهُم
مَّن قَضَى
نَحْبَهُ
وَمِنْهُم
مَّن
يَنتَظِرُ
وَمَا
بَدَّلُوا
تَبْدِيلًا
“Mü’minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah’a verdikleri söze
sâdık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir. (Şehit
olmuştur) Bir kısmı da (şehit olmayı) beklemektedir. Verdikleri sözü asla
değiştirmemişlerdir.” (Ahzâb 33/23) يَا
أَيُّهَا
الَّذِينَ
آَمَنُوا
لِمَ
تَقُولُونَ
مَا لَا
تَفْعَلُونَ.
كَبُرَ
مَقْتًا
عِندَ
اللَّهِ أَن
تَقُولُوا
مَا لَا
تَفْعَلُونَ
“Ey İman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söyüyorsunuz.
Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük gazap gerektiren bir
iştir.” (Saff 61/2-3) Uyumlu olmak, ancak güvenilir bir insan olmakla sağlanır.
Sözüne özüne güvenilmeyen bir insanla, dostluk ve ticârî
ilişki kurulamaz. Meşru bir mazeret bulunmadıkça verdiği sözde durmayan kişinin
toplum içerisindeki saygılılığı zedelenir, dostlarının sayısı azalır, işi ve ticari ilişkileri
bozulur. Bunun için iş, ticaret ve toplum hayatında güven duygusu çok
önemlidir. Birbirine güven duymayan toplumlarda huzur ve asayiş sarsılır ve insanı
ilişkiler bozulur. c- Emanete İhanet Müslümanlar maddi manevi
her türlü emanete riayet ederler. Hainlik yapmazlar;çünkü bu
imanlarının gereğidir. يَا
أَيُّهَا
الَّذِينَ
آمَنُواْ لاَ
تَخُونُواْ
اللّهَ
وَالرَّسُولَ

وَتَخُونُواْ
أَمَانَاتِكُمْ
وَأَنتُمْ
تَعْلَمُونَ Ey
iman edenler! Allah'a ve Peygamber e hainlik etmeyin; (sonra) bile bile kendi emanetlerinize
hainlik etmiş olursunuz. (Enfal, 8/27)
وَإِمَّا
تَخَافَنَّ
مِن قَوْمٍ
خِيَانَةً
فَانبِذْ
إِلَيْهِمْ
عَلَى سَوَاء
إِنَّ اللّهَ
لاَ يُحِبُّ
الخَائِنِينَ
(Antlaşma yaptığı) bir kavmin hainlik yapmasından korkarsan, sen de (onlarla yaptığı ahdi)
aynı şekilde bozduğunu kendilerine bildir. Çünkü Allah, hainleri sevmez. (Enfal,
8/58) وَلاَ
تُجَادِلْ
عَنِ
الَّذِينَ
يَخْتَانُونَ
أَنفُسَهُمْ
إِنَّ اللّهَ
لاَ يُحِبُّ
مَن كَانَ
خَوَّانًا
أَثِيمًا Kendilerine hainlik edenleri
savunma. Muhakkak Allah hain günahkârları sevmez. (Nisa, 4/107) Peygamber
(sav)’in şu hadisi de bu konuyu yeterince açıklar: ”Kişinin kalbinde iman ve
küfür bir arada bulunmaz. Güvenilirlik ve hainlik de bir arada
olmaz.” (İbn Hanbel, II, 349) 2- Aldatma ve Hile İnsan
ilişkilerinde dürüstük esastır. Doğruluk ve dürüstük İslam ahlak
anlayışında imandan sonra gelen en önemli bir erdemdir. Sağlıklı bir toplum yapısının da
temel taşını oluşturur. Ekonomik ve toplumsal hayatın devamı ve verimliliği, insanların birbirine
karşı güvenine bağlıdır. Öçtüğünü eksik ölçen,
tarttığını eksik tartan, malın gerçek fiyatını söylemeyen, konuşduğu zaman yalan
söyleyen, sırt tutmasını bilmeyen, yetimlerin malını yiyan insanlar bu davranışlarını
Müslümanlıkla nasıl bağdaştırabilirler? Bunlara dürüst insan denilebilir mi?
Alışverişlerimizde de her türlü aldatma ve hileden uzak durmak İslam ahlakının
gereğidir. وَيْلٌ
لِّلْمُطَفِّفِِ
الَّذِينَ
إِذَا
اكْتَالُواْ

عَلَىالنَّاسَتَوْفُونَ {2}
وَإِذَاكَالُوهُمْ
أَووَّزَنُوهُمْ
يُخْسِرُونَ {3}
أَلَا
يَظُنُّ
أُولَئِكَ
أَنَّهُم
مَّبْعُوثُونَ {4} لِيَوْمٍ
عَظِيمٍ {5}
يَوْمَ
يَقُومُ
النَّاسُ
لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ {6} 1- Eksik ölçüp tartanların vay haline! 2- Onlar insanlardan kendilerine bir şey aldıkları zaman tam ölçerler. 3- Kendileri başkalarına bir şey ölçtükleri veya tarttıkları zaman eksik ölçer ve tartarlar. 4- Onlar tekrar diriltileceklerini zannetmiyorlar mı? 5- Büyük bir gün için. 6- Öyle bir gün ki, insanlar o gün Rablerinin huzurunda divan duracaklar.
(Mutaffifin, 83/1-6) عَنْ أَبِيهُرَيْرَةَ،‏ أَنَّ
رَسُولَ
اللَّهِ (صعلم) مَرَّ عَلَى
صُبْرَةِ
طَعَامٍ
فَأَدْخَلَ
يَدَهُ
فِيهَا
فَنَالَتْ
أَصَابِعُهُ
بَلَلاً
فَقَالَ ‏‏ مَا
هَذَا يَا
صَاحِبَ
الطَّعَامِ ‏"‏
‏ قَالَ
أَصَابَتْهُ
السَّمَاءُ
يَا رَسُولَ

اللَّهِ ‏. ‏
قَالَ ‏"‏
أَفَلاَ
جَعَلْتَهُ
فَوْقَ
الطَّعَامِ
كَىْ يَرَاهُ
النَّاسُ
مَنْ غَشَّ
فَلَيْسَ
مِنِّي ‏. Ebu Hureyre (r.a.) şöyle demiştir:
Peygamberimiz bir defa ekin pazarına uğramış, hoşuna giden bir buğdayı eli ile yoklayınca eline ıslaklık isabet etmişti. Buğday sahibine: - Ey ekin sahibi, bu ne? diye sordu. Ekin sahibi: - Ey Allah'ın Resûlü, yağmur altında kaldı ve ıslandı, deyince Peygamberimiz: "O ıslak kısmı insanların görmesi için ekinin üstüne koysaydın ya. Bizi aldatan benden değildir" buyurdu. (Müslim, İman, 43) عَنْ
عَبْدِ
اللَّهِ،
عَنْ رَسُولِ
اللَّهِ (صعلم)
قَالَ ‏ مَنْ
حَلَفَ عَلَى
يَمِينِ
صَبْرٍ
يَقْتَطِعُ
بِهَا مَالَ
امْرِئٍ
مُسْلِمٍ
هُوَ فِيهَا
فَاجِرٌ
لَقِيَ
اللَّهَ
وَهُوَ
عَلَيْهِ
غَضْبَانُ ‏‏ ‏
"Yalan yeminle malını cazip kılan kimse, Müslüman bir kimsenin malını gasbetmiş olduğu için, kendisine gazap edilmiş olarak Allah’a kavuşur (Müslim, İman, 63/372) 3- Fasıklık يَا
أَيُّهَا
الَّذِينَ
آمَنُوا إِن
جَاءكُمْ
فَاسِقٌ
بِنَبَأٍ
فَتَبَيَّنُوا
تُصِيبُوا
قَوْمًا

بِجَهَالَةٍ
فَتُصْبِحُوا
عَلَى مَا
فَعَلْتُمْ
Ey iman edenler! Eğer bir fâsık size bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeden bir topluluğa kötülük edersiniz de sonra yaptığınzıza pişman olursunuz. (Hucurat, 49/6) Ayette Allah Teala fasığa güvenilmemesini verdiği haberlerin doğruluğunu araştırmadan inanılmamasını istemektedir. 4- Zulüm Yapmak ve Adaletsizlik
عَنْ عَبْدِ
اللَّم بْنِ
عَمْرٍو
رَضِيَ
اللَّهُ
عَنْهُمَا
عَنْ
النَّبِيِّ
صَلَّى
اللَّهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
قَالَ
الْمُسْلِمُو
نَ مِنْ
لِسَانِهِ
وَيَدِهِ Müslüman elinden
ve dilinden diğer Müslümanların güvende olduğu kimsedir. (Buhari, İman, 1)
وَيَا قَوْمِ
أَوْفُواْ
الْمِكْيَالَ
وَالْمِيزَانَ
بِالْقِسْطِ
وَلاَ
تَبْخَسُواْ
النَّاسَ
أَشْيَاءهُمْ وَلاَ
تَعْثَوْاْ
فِي الأَرْضِ
مُفْسِدِينَ Ey
kavmim, ölçüyü ve tartayı tam dengeli yapın, insanların eşyasını eksik
vermeyin ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak kötülük etmeyin!
(Hud, 11/85)
وَالَّذِينَ

إِذَا
 فَعَلُواْ
 فَاحِشَةً
 أَوْ
 ظَلَمُواْ
 أَنْفُسَهُمْ
 ذَكَرُواْ
 اللّهَ
 فَاسْتَغْفَر
 ُواْ
 لِذُنُوبِهِم
 ْوَمَ
 يَغْفِرُ
 الذُّنُوبَ
 إِلاَّ
 اللّهُ
 وَلَمْ
 يُصِرُّواْ
 عَلَىمَا
 فَعَلُواْ
 وَهُمْ
 يَعْلَمْنَ Yine
onlar ki, bir kötülük yaptıklarında, ya da kendilerine zulmeyenlerinde Allah'ı
 hatırlaip günahlarından dolayı hemen tevbe-istiğfar ederler. Zaten günahları Allah'tan
başka kim bağışlayabilir ki! Bir de onlar, işledikleri kötülüklerde, bile bile ısrar
etmezler. (Al-i İmran, 3/135) قالَ
 رَسولُ
 اللّهِ:
 المُسْلِمُ
 أخُو
 المُسْلِمِ
 لاَ
 يَظْلِمُهُ
 وَلاَ
 يُسْلِمُهُ،
 وَمَنْكَانَ
 فيحَاجَةِ
 أخِيهِكَانَ
 اللّهُفي
 حَاجَتِهِ،
 وَمَنْ
 فَرَّجَعَنْ
 مُسْلِمٍ
 كُرْبَةً
 فَرَّجَ
 اللّهُ
 عَنْهُبِهَا
 كُرْبَةً

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)